

NÂNG CAO HIỆU QUẢ CÔNG TÁC PHÒNG, CHỐNG THAM NHŨNG, LÃNG PHÍ TRONG GIAI ĐOẠN HIỆN NAY

LÊ THẾ PHONG*

Phòng, chống tham nhũng, lãng phí là nhiệm vụ cực kỳ quan trọng trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa của Đảng, Nhà nước và nhân dân ta. Để nâng cao hiệu quả công tác phòng, chống tham nhũng, lãng phí trong giai đoạn hiện nay, Hội nghị lần thứ 5 Ban Chấp hành Trung ương Đảng (Khóa XI) đã tổng kết 5 năm thực hiện Nghị quyết Hội nghị Trung ương 3 (khóa X) về "Tăng cường sự lãnh đạo của Đảng đối với công tác phòng, chống tham nhũng, lãng phí". Hội nghị đã khẳng định: Bên cạnh những chuyển biến tích cực cả về nhận thức và hành động của toàn Đảng, toàn dân, toàn quân trong phòng, chống tham nhũng, lãng phí; ở một số lĩnh vực, tham nhũng, lãng phí từng bước được kiềm chế, thì công tác phòng, chống tham nhũng nói chung, việc thực hiện Nghị quyết Trung ương 3 (khóa X) nói riêng trong những năm qua vẫn chưa đạt yêu cầu và mục tiêu đề ra. Tham nhũng, lãng phí vẫn còn nghiêm trọng, với những biểu hiện tinh vi, phức tạp, diễn ra ở nhiều lĩnh vực, nhiều cấp, nhiều ngành, gây bức xúc, bất bình trong xã hội; là thách thức lớn đối với sự lãnh đạo của Đảng, sự quản lý của Nhà nước. Do vậy, nhiệm vụ đặt ra đối với cả hệ thống chính trị và xã hội hiện nay là cần phát huy sức mạnh tổng hợp đẩy mạnh nhiệm vụ đấu tranh phòng, chống tham nhũng, lãng phí theo tinh thần Nghị quyết

Đại hội XI của Đảng và Nghị quyết Trung ương 4 (khóa XI) về "Một số vấn đề cấp bách về xây dựng Đảng hiện nay".

Tham nhũng, lãng phí không chỉ là vấn nạn của một quốc gia mà hiện tượng này đã mang tính toàn cầu. Nhìn lại xã hội Xô viết những năm cuối thế kỷ XIX đầu thế kỷ XX, sau những năm tháng gian khổ lãnh đạo nhân dân và các lực lượng vũ trang chống thù trong giặc ngoài để bảo vệ Đảng, bảo vệ chính quyền Xô viết, V.I.Lênin đã kết luận rằng: Giành được chính quyền đã khó, giữ được chính quyền lại càng khó hơn. Đôi khi trong cảnh đầu rơi máu chảy, thịt nát, xương tan trước họng súng quân thù mà chiến sĩ cách mạng vẫn hiên ngang vượt qua. Nhưng đứng trước một ham muốn, một sự cám dỗ của đời thường, vị ngọt của những viên đạn bọc đường đã làm cho họ gục ngã. Người đã liệt kê nhiều thứ "bệnh tật", tệ nạn đã làm cho một số cán bộ, đảng viên vấp ngã. Trong đó, quan liêu và tham nhũng, hối lộ là hai loại tệ nạn nguy hiểm "giết người êm ái". V.I.Lênin khẳng định: "Hiện giờ có ba kẻ thù đang đứng trước mỗi người, bất kể người đó làm việc gì, ở cương vị nào... Kẻ thù thứ nhất - tính kiêu ngạo cộng sản chủ nghĩa; kẻ thù thứ hai - nạn mù chữ; kẻ thù thứ ba - nạn hối lộ"¹. Người giải thích rằng: "Nếu còn hối lộ được, thì cũng không thể nói đến chính trị được. Trong trường hợp này, thậm chí cũng không thể nói đến làm chính trị được, vì mọi biện pháp đều sẽ lơ lửng trên không trung, sẽ hoàn toàn

* Học viện Chính trị - Bộ Quốc phòng.

không mang lại kết quả gì cả. Một đạo luật chỉ có thể đưa đến kết quả xấu hơn, nếu trên thực tiễn nó được đem áp dụng trong điều kiện nạn hối lộ còn được dung thứ và đang thịnh hành”².

Là người Việt Nam đầu tiên tiếp thu và truyền bá chủ nghĩa Mác - Lê nin vào Việt Nam, chủ tịch Hồ Chí Minh đã sớm nhận rõ, một trong những nguy cơ đối với Đảng cầm quyền không chỉ là bệnh quan liêu, xa rời quần chúng mà còn là thói hư tật xấu do chủ nghĩa cá nhân sinh ra như tham ô, lãng phí. Người khẳng định: “Tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu là kẻ thù của nhân dân, của bộ đội và của chính phủ... Tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu, dù cố ý hay không, cũng là bạn đồng minh của thực dân và phong kiến..., mà những kẻ tham ô, lãng phí và quan liêu thì phá hoại tinh thần, phạm sức lực, tiêu hao của cải của chính phủ và của nhân dân. Tội lỗi ấy cũng nặng như tội lỗi Việt gian, mật thám. Vì những lẽ đó, chống tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu cũng quan trọng và cần kíp như việc đánh giặc trên mặt trận. Đây là mặt trận tư tưởng và chính trị.”³. Trước lúc “đi xa”, trong Di chúc, Bác đã căn dặn: “Đảng ta là một Đảng cầm quyền. Mỗi đảng viên và cán bộ phải thực sự thấm nhuần đạo đức cách mạng, thật sự cần kiệm, liêm chính, chí công vô tư”⁴.

Thấm nhuần lời dạy của Chủ tịch Hồ Chí Minh, trong suốt quá trình lãnh đạo đất nước hơn 82 năm qua, Đảng ta luôn coi trọng công tác đấu tranh phòng, chống tham nhũng, lãng phí, đặc biệt từ khi tiến hành sự nghiệp đổi mới đến nay. Trong mỗi nhiệm kỳ Đại hội, Đảng ta đã có những quan điểm, chủ trương và giải pháp cơ bản, có tính chất chiến lược về phòng, chống tham nhũng, lãng phí phù hợp từng thời kỳ cách mạng. Đặc biệt, Bộ Chính trị

đã có Nghị quyết chuyên đề số 14-NQ/TW ngày 15-5-1996 về lãnh đạo cuộc đấu tranh chống tham nhũng. Tiếp đó, công tác phòng, chống tham nhũng, lãng phí dần được bổ sung, hoàn chỉnh và đồng bộ hơn trong Nghị quyết Trung ương 6 (lần 2) khóa VIII; Nghị quyết Hội nghị lần thứ chín Ban Chấp hành Trung ương khóa IX; Nghị quyết Hội nghị lần thứ ba Ban Chấp hành Trung ương khóa X và gần đây nhất là Nghị quyết Hội nghị lần thứ năm Ban Chấp hành Trung ương Đảng khóa XI, Đảng ta nhấn mạnh: “phải kiên trì và đẩy mạnh nhiệm vụ đấu tranh phòng, chống tham nhũng, lãng phí theo tinh thần Nghị quyết Đại hội XI của Đảng và Nghị quyết Trung ương 4 (khóa XI). Tiếp tục quán triệt, thực hiện nghiêm túc các quan điểm, tư tưởng chỉ đạo và các nhiệm vụ, giải pháp của Nghị quyết Trung ương 3 (khóa X), gắn với việc thực hiện Nghị quyết Trung ương 4 (khóa XI). Chú trọng cả phòng, chống tham nhũng và phòng, chống lãng phí”.

Hiện nay, đại bộ phận cán bộ, đảng viên của ta nhất là những cán bộ có chức, có quyền trong bộ máy của Đảng và Nhà nước luôn tỏ rõ bản lĩnh chính trị vững vàng với phẩm chất đạo đức trong sáng, lành mạnh, nhất là trong quá trình thực hiện việc học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh. Họ luôn tích cực, tiên phong, gương mẫu trong đấu tranh phòng, chống tham nhũng, lãng phí và thực hiện “cần kiệm liêm chính, chí công vô tư”; tích cực học tập, rèn luyện, tu dưỡng phẩm chất chính trị, đạo đức, lối sống; luôn bám sát cơ sở, gần gũi với quần chúng. Tuy nhiên, Đảng ta cũng thẳng thắn nhìn thẳng sự thật, đánh giá đúng sự thật: tình trạng tham nhũng, lãng phí còn đang xảy ra ở nhiều cấp, ngành, lĩnh vực khác nhau,

nhất là trong các lĩnh vực và hoạt động liên quan đến đất đai, khoáng sản; đầu tư công; xây dựng cơ bản; quản lý vốn và tài sản của doanh nghiệp nhà nước; tín dụng, ngân hàng; thu chi ngân sách, mua sắm tài sản công; công tác cán bộ; quan hệ giữa cơ quan, cán bộ nhà nước với người dân, doanh nghiệp và ngay cả trong một số cơ quan bảo vệ pháp luật với tính chất ngày càng nghiêm trọng và ảnh hưởng tiêu cực đến mọi lĩnh vực của đời sống xã hội: Về kinh tế, tham nhũng, lãng phí gây thất thoát lớn về tiền của, tài sản, thời gian, công sức của Nhà nước và xã hội; làm vẩn đục môi trường kinh doanh, bóp nghẹt sự cạnh tranh lành mạnh bằng những thủ đoạn tinh vi. Về chính trị, tham nhũng, lãng phí làm giảm lòng tin của nhân dân đối với Đảng, Nhà nước, gây ra những bất bình, bức xúc, thậm chí phản ứng gay gắt của một bộ phận nhân dân đối với chính quyền nhất là ở cơ sở. Nguy hại hơn, tham nhũng, lãng phí còn tạo điều kiện thuận lợi cho các thế lực thù địch lợi dụng chống phá đất nước và chế độ ta. Về xã hội, tham nhũng, lãng phí làm băng hoại giá trị đạo đức truyền thống, chuẩn mực xã hội; làm tha hóa một bộ phận không nhỏ đội ngũ cán bộ, đảng viên, công chức nhà nước nhất là bộ phận có chức, có quyền.

Những thực tế trên nảy sinh từ một số nguyên nhân chủ yếu sau:

Thứ nhất, bệnh quan liêu của cán bộ để ra tham nhũng, lãng phí. Trong lãnh đạo, chỉ đạo và tổ chức thực hiện của một số cấp ủy, chính quyền nhất là những người đứng đầu chưa phát huy hết vai trò trách nhiệm của mình. Điều này đã được Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: “Vì những người và những cơ quan lãnh đạo mắc bệnh quan liêu thành thử có mắt mà không

thấy suốt, có tai mà không nghe thấu, có chế độ mà không giữ đúng, có kỷ luật mà không nắm vững. Kết quả là những người xấu, những cán bộ kém tha hồ tham ô, lãng phí. Thế là bệnh quan liêu đã ấp ủ, dung túng, che chở cho nạn tham ô, lãng phí”⁵.

Thứ hai, tham nhũng, lãng phí sinh ra từ ngay chính bản thân của nền kinh tế thị trường ở nước ta. Trong khi chúng ta đang phát triển nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa thì xã hội Việt Nam vẫn còn tồn đan xen giữa cái mới và cái cũ; tổ chức bộ máy Nhà nước còn chồng chéo; chức năng, nhiệm vụ còn chồng chéo; trách nhiệm cá nhân, tập thể chưa rõ ràng; cơ chế, chính sách vận hành của bộ máy Nhà nước còn yếu, thiếu và chưa đồng bộ; thủ tục hành chính còn phiền hà, bất hợp lý; hệ thống luật pháp còn nhiều kẽ hở để kẻ xấu lợi dụng thực hiện hành vi tham nhũng, lãng phí. Hơn nữa, những tác động của mặt trái của thị trường, coi lợi ích vật chất, đồng tiền là “thước đo, chìa khóa” trong giải quyết mọi mối quan hệ; cơ chế xin - cho chưa được khắc phục triệt để, tạo kẽ hở cho sự sách nhiễu, vòi vĩnh, đòi hỏi lộ.

Thứ ba, công tác quản lý, giáo dục, tu dưỡng, rèn luyện cán bộ, đảng viên có nơi buông lỏng. Công tác đấu tranh phê bình, tự phê bình bị xem nhẹ, còn có tình trạng e dè, nể nang, ngại va chạm. Công tác tuyển chọn, đào tạo, bố trí, sử dụng và đánh giá cán bộ còn thiếu chặt chẽ ở một số khâu, đặc biệt có nơi bố trí cán bộ không tương xứng với cương vị quyền lực tạo cơ hội thuận lợi để họ lạm dụng chức, quyền để những nhiễu, lộng hành, thực hiện hành vi tham nhũng, lãng phí tiền của của Nhà nước và nhân dân.

Thứ tư, sức chiến đấu của một số tổ chức cơ sở Đảng còn yếu, kém. Công tác kiểm tra, giám sát còn lỏng lẻo, thiếu thường xuyên và chưa đồng bộ. Sự lãnh đạo, chỉ đạo của một số cấp ủy Đảng, chính quyền đối với công tác phòng, chống lãng phí thiếu thường xuyên, ít sâu sát, chưa có sự phối hợp chặt chẽ. Chủ trương tiết kiệm phòng chống tham nhũng, lãng phí chưa trở thành phong trào, nếp sống trong từng địa phương, cơ quan, đơn vị và gia đình. Công tác tuyên truyền, vận động chưa hiệu quả, chưa phát huy được sức mạnh tổng hợp của toàn xã hội nhất là vai trò giám sát của công luận và nhân dân trong đấu tranh phòng, chống tham nhũng, lãng phí. Chưa có cơ chế bảo vệ hữu hiệu đối với những người phát hiện, lên án các hành vi tham nhũng, lãng phí. Việc xử lý người sai phạm còn thiếu nghiêm minh, thậm chí còn bao che lẫn nhau. Các cơ quan bảo vệ pháp luật chưa làm hết trách nhiệm, còn để lọt, bao che cho kẻ phạm tội nhất là những kẻ có chức, có quyền, có tiền.

Thứ năm, sự thiếu tu dưỡng, rèn luyện phẩm chất, đạo đức, lối sống của một bộ phận cán bộ, đảng viên có chức, có quyền. Trên thực tế, những người tham nhũng là những cán bộ thoái hóa, biến chất về phẩm chất, đạo đức, họ mang trong mình chủ nghĩa cá nhân, cơ hội, thực dụng tức là chỉ nghĩ đến lợi ích của bản thân, gia đình mà quên đi trách nhiệm đối với Tổ quốc, Đảng và nhân dân. Trong suy nghĩ và hành động của họ luôn tìm mọi cách để vun vén cá nhân. Điều này đã được Bác chỉ ra: “Bệnh tham lam - những người mắc bệnh này thì đặt lợi ích của mình lên trên lợi ích của Đảng, của dân tộc do đó mà chỉ “tự tư tự lợi”. Dừng của công làm việc tư. Dựa vào thế lực của Đảng để theo đuổi lợi ích riêng

của mình. Sinh hoạt xa hoa, tiêu xài bừa bãi, tiền bạc ở đâu ra? Không xoay của Đảng thì xoay của đồng bào. Thậm chí làm chợ đen buôn lậu. Không sợ mất thanh danh của Đảng, không sợ mất danh giá của mình”⁶.

Đấu tranh phòng, chống tham nhũng, lãng phí là một nhiệm vụ chính trị cấp bách của Đảng hiện nay, đòi hỏi cần phát huy sức mạnh tổng hợp của cả hệ thống chính trị và toàn xã hội. Để cuộc đấu tranh có hiệu quả cần tập trung thực hiện tốt những giải pháp sau:

Một là, nâng cao vai trò, trách nhiệm của các cấp ủy Đảng, chính quyền, người đứng đầu trong phòng, chống tham nhũng, lãng phí.

Các cấp ủy Đảng, chính quyền nhất là những người đứng đầu cần phát huy tốt vai trò trách nhiệm, gương mẫu, đi đầu trong đấu tranh phòng, chống tham nhũng, lãng phí, có như vậy mới động viên, khuyến khích mọi người cùng tham gia đấu tranh có hiệu quả với tình trạng tham nhũng, lãng phí. Tăng cường công tác tuyên truyền, giáo dục nâng cao nhận thức cho cán bộ, đảng viên, công chức và nhân dân nhằm cụ thể hóa quyết tâm chính trị của Đảng thành quyết tâm và hành động cụ thể của cả hệ thống chính trị, của toàn dân trong cuộc đấu tranh vô cùng phức tạp này. Công tác tuyên truyền phải hết sức phong phú về nội dung, đa dạng về hình thức; phải tạo nên một phong trào sâu rộng, có sức lan tỏa và đem lại hiệu ứng tích cực từ dư luận xã hội trong việc lên án mạnh mẽ những kẻ tham nhũng, lãng phí; cổ vũ, động viên kịp thời những gương người tốt, việc tốt, cần, kiệm, liêm, chính của tập thể và cá nhân, những người đóng góp tích cực

trong cuộc đấu tranh phòng chống tham nhũng, lãng phí. Bên cạnh đó, triển khai nghiêm túc kiểm điểm phê bình và tự phê bình theo tinh thần Nghị quyết Trung ương 4 của Ban Chấp hành Trung ương Đảng, cần thực hiện chặt chẽ “từ trên xuống dưới, từ trong Đảng đến ngoài đảng, từ đảng viên tới quần chúng” nhằm ngăn chặn và đẩy lùi được sự suy thoái về tư tưởng chính trị, phẩm chất đạo đức, lối sống trong cán bộ, đảng viên của Đảng. Đối với những cán bộ, đảng viên giữ chức vụ càng cao thì càng phải gương mẫu, đi đầu trong công tác đấu tranh phòng chống, tham nhũng, lãng phí với tinh thần: “Việc gì có lợi cho dân phải hết sức làm. Việc gì có hại cho dân phải hết sức tránh”⁷.

Hai là, tăng cường công tác tổ chức, cán bộ đáp ứng yêu cầu, nhiệm vụ giai đoạn hiện nay.

Để phòng, chống tham nhũng, lãng phí có hiệu quả thì cán bộ, đảng viên của ta phải thực sự xứng đáng là “công bộc của dân”. Vì vậy, ngay trong công tác tổ chức, công tác cán bộ cần có kế hoạch đào tạo, bồi dưỡng, tuyển chọn, sắp xếp và sử dụng đội ngũ cán bộ hợp lý, chặt chẽ đáp ứng yêu cầu, nhiệm vụ. Sinh thời, Chủ tịch Hồ Chí Minh luôn nhấn mạnh: Vì “cán bộ là tiền vốn của đoàn thể”, có vốn mới làm ra lãi. Bất cứ chính sách, công tác gì nếu có cán bộ tốt thì thành công tức là có lãi. Không có cán bộ tốt tức là hỏng việc, tức là lỗ vốn”⁸. Để có được một đội ngũ cán bộ có phẩm chất đạo đức, có trình độ chuyên môn cao, Người đặt rõ trọng trách: “Huấn luyện cán bộ là công việc gốc của Đảng”⁹.

Bên cạnh đó, cần nghiên cứu ban hành quy định về kiểm soát thu nhập của người giữ chức vụ, quyền hạn. Từng bước thực hiện chế độ tiền lương theo hướng bảo đảm

cho cán bộ, công chức, viên chức có nguồn thu nhập chủ yếu bằng lương, sống bằng lương và có mức sống khá trong xã hội. Trên cơ sở đó, sẵn sàng và kiên quyết thanh loại những kẻ cơ hội, thoái hoá, biến chất ra khỏi bộ máy Đảng, Nhà nước.

Ba là, tiếp tục hoàn thiện thể chế về quản lý kinh tế - xã hội để phòng, chống tham nhũng, lãng phí.

Các cơ quan chức năng cần khẩn trương rà soát, sửa đổi, bổ sung, hoàn thiện hệ thống các văn bản pháp luật, cơ chế, chính sách trong các lĩnh vực quản lý kinh tế - xã hội, đặc biệt ở những lĩnh vực thường hay xảy ra các vụ tham nhũng, lãng phí như quản lý đầu tư, xây dựng cơ bản; quản lý và sử dụng đất đai; quản lý các doanh nghiệp nhà nước; thu, chi, sử dụng ngân sách nhà nước... Cần phải triệt để xóa bỏ cơ chế xin – cho; thực hiện mạnh mẽ hơn, nhanh hơn, có kết quả hơn cải cách hành chính, xóa bỏ những thủ tục hành chính phiền hà, bất hợp lý; đẩy mạnh phân cấp, xác định rõ chức năng, nhiệm vụ, thẩm quyền, trách nhiệm của từng cơ quan, đơn vị, từng vị trí cán bộ, công chức. Cùng với đó là đổi mới tư duy, khắc phục những tư tưởng bảo thủ, lối tư duy cũ, quan liêu, hành chính, độc đoán chuyên quyền, hách dịch, thiếu dân chủ khi điều hành và giải quyết công việc. Hoàn thiện các quy chế về sự công khai, minh bạch để nhân dân có điều kiện giám sát hoạt động của các cơ quan Đảng, chính quyền, cán bộ, đảng viên. Quy định chế độ trách nhiệm đối với người đứng đầu cơ quan, tổ chức, đơn vị của Nhà nước trong khi thi hành nhiệm vụ, công vụ, sẽ bị xử lý trách nhiệm nếu để cấp phó, cán bộ, viên chức thuộc quyền quản lý tham nhũng, lãng phí, hoặc để tình trạng đơn, thư khiếu nại, tố cáo vượt cấp, kéo dài

hoặc bao che cho hành vi tham nhũng, lãng phí của cấp dưới.

Bốn là, phát huy dân chủ, nâng cao hiệu lực, hiệu quả công tác phát hiện, xử lý tham nhũng, lãng phí.

Tiếp tục mở rộng dân chủ trong xã hội nhằm phát hiện, đấu tranh, ngăn chặn tình trạng tham nhũng, lãng phí. Các cấp ủy, chính quyền cần công khai hoá các chương trình, kế hoạch, lịch làm việc, cũng như công tác tuyển chọn, đề bạt, sử dụng cán bộ; quyền và trách nhiệm của cán bộ, đảng viên để nhân dân được rõ. Tăng cường tuyên truyền, giáo dục, hướng dẫn quần chúng tố giác hiện tượng tham nhũng, lãng phí ở từng cơ quan, đơn vị, địa phương. Tiếp tục kiện toàn và nâng cao hiệu lực hoạt động của Ban Chỉ đạo về phòng chống tham nhũng, lãng phí ở Trung ương và địa phương. Các cơ quan thanh tra của Nhà nước, các cấp ủy, ủy ban kiểm tra Đảng các cấp, các ngành, các đơn vị phải có kế hoạch tăng cường thanh tra, kiểm tra, giám sát định kỳ và đột xuất về tình hình thực hiện nghị quyết, chỉ thị của Đảng, luật pháp, chính sách của Nhà nước; thanh tra, kiểm tra khi có đơn, thư tố cáo, dư luận và khi có dấu hiệu vi phạm. Quốc hội, Mặt trận Tổ quốc và các đoàn thể có kế hoạch thực hiện tốt chức năng giám sát các cơ quan nhà nước, cán bộ, đảng viên, công chức. Phát huy vai trò giám sát của quần chúng trong cơ quan, đơn vị; giám sát của nhân dân nơi cư trú và vai trò giám sát của báo chí đối với các cơ quan, cán bộ, đảng viên, công chức, viên chức để kịp thời nhắc nhở, ngăn ngừa và phát hiện kịp thời mọi hành vi tham nhũng, lãng phí. Tăng cường phát hiện, nhân rộng điển hình và bảo vệ những người hăng hái, dũng cảm đấu tranh phòng, chống tham nhũng, lãng phí. Tôn vinh, khen thưởng về tinh thần và vật chất

cho những người có công trong chống tham nhũng, tiêu cực, lãng phí.

Các cơ quan bảo vệ pháp luật phải thật sự trong sạch và làm hết trách nhiệm trong phòng, chống tham nhũng. Có chế tài và xử lý nghiêm minh những người lợi dụng chống tham nhũng, tiêu cực nhằm gây rối nội bộ hoặc vì mục đích cá nhân mà bịa đặt với dụng ý xấu và can thiệp bao che cho kẻ có hành vi tham nhũng, tiêu cực. Đối với những hành vi tham nhũng, lãng phí đã phát hiện đều phải được xét xử nghiêm minh theo kỷ luật của Đảng, pháp luật của Nhà nước, đúng người, đúng tội, dù đó là ai, giữ chức vụ gì, không có ngoại lệ, không để ai bị oan sai, nhưng cũng không được để lọt tội. Cùng với xử lý kỷ luật Đảng, xét xử theo pháp luật của Nhà nước, phải kiên quyết thu hồi tài sản đã bị tham nhũng. Việc xử lý các hành vi tham nhũng, lãng phí phải có sức răn đe mạnh mẽ đối với những kẻ đang có ý định vi phạm. Thực hiện công khai, minh bạch trong xử lý những sai phạm tham nhũng, lãng phí.

Năm là, gắn cuộc đấu tranh phòng chống tham nhũng, lãng phí với việc học tập và làm theo tám gương đạo đức Hồ Chí Minh.

Phòng chống tham nhũng, lãng phí sẽ đạt được hiệu quả thiết thực khi gắn với việc học tập và làm theo tám gương đạo đức Hồ Chí Minh. Hiện nay việc học tập và làm theo tám gương đạo đức Hồ Chí Minh đã trở thành phong trào rộng lớn, có sức lan tỏa rộng rãi và là việc làm thường xuyên của mỗi người. Chính điều đó đã giúp cho mỗi cá nhân luôn tự soi rọi bản thân và có trách nhiệm trong việc tu dưỡng, rèn luyện nhân cách đạo đức cách mạng của người cán bộ, đảng viên; luôn

nêu cao tinh thần cần kiệm liêm chính, chí công vô tư; thực sự là công bộc của nhân dân, hết mình, hết sức phụng sự Tổ quốc, nhân dân.

Đấu tranh phòng chống tham nhũng, lãng phí là cuộc đấu tranh vô cùng khó khăn, phức tạp, lâu dài, đòi hỏi phải có sự vào cuộc của toàn Đảng, toàn dân, của cả hệ thống chính trị dưới sự lãnh đạo của Đảng và sự quản lý của Nhà nước. Chúng ta tin tưởng rằng với quyết tâm chính trị cao của toàn Đảng, toàn dân và toàn quân trên cơ sở kiên trì thực hiện đồng bộ các biện pháp vừa xây, vừa chống, vừa phát huy dân chủ, vừa tăng cường kỷ luật, kỷ cương, vừa đẩy mạnh tuyên truyền, giáo dục, nâng cao nhận thức, vừa bằng các biện pháp hành chính, kinh tế và pháp luật, nhất định tình trạng tham nhũng, lãng phí

sẽ được ngăn chặn đẩy lùi đáp ứng mong mỏi của nhân dân.

Chú thích

1. V.I.Lênin, 1978. *Toàn tập*, Tập 44, Nxb. Tiến Bộ, Mátxcova, tr.217.
2. *Sđd*, Tập 44, tr. 218.
3. Hồ Chí Minh, 2002. *Toàn tập*, Tập 6, Nxb. Chính trị Quốc gia, Hà Nội, tr.490.
4. *Sđd*, Tập 12, tr.498.
5. *Sđd*, Tập 6, tr.490.
6. *Sđd*, Tập 5, tr.255.
7. *Sđd*, Tập 4, tr.47.
8. *Sđd*, Tập 6, tr.46.
9. *Sđd*, Tập 5, tr.269.